

ViAdukts

2000
decembris

"Jauni cilvēki – Jauna avīze"

KO TAV PIEDĀVĀJAM ŠAJĀ NUMURĀ:

REDAKTORU SLEJA

Avīzes darboņu vizītkartes jeb iepazīsti tos, kas veido šo avīzi. Varbūt tev pašam ir ko teikt un tu vēlies lai to uzzina arī pārējie studenti?

PROBLĒMA

Ziemassvētkus gaidot problēmas nedaudz no bīdījām uz aizmuguri, tāpēc šī sadaļa izpaliek

CEĻOJUMS

Kā mēs neaizbraucām uz Vidzemes skaistākajām vietām

HOBĪJS

"Vokāļno Instrumentālņij Ansambļ" – KUŠŠ. Sagaidām un iepazīstam !!!

NOTIKUMS

Kling – Klang, Ziemassvētki klāt. Šogad aizmirsās sniegs bet gan palika nominācijas "komunicēšanās" un luste "Savariņos".

IESPĒJAS

A/s Hansabanka vēlas finansiāli atbalstīt augstskolas studentu akadēmisko pētījumu izstrādi.

INTERESANTI

Par brīnumiem, progresīvajiem ekstrēmistiem un visvērtīgāko dāvanu...

NOSKAŅA

Sniega pika bija nokritusi Reālā, Tālu pārredzamā plašumā – balta, apvēlusies, stipra. Nevienš nezina, no kurienes īsti.

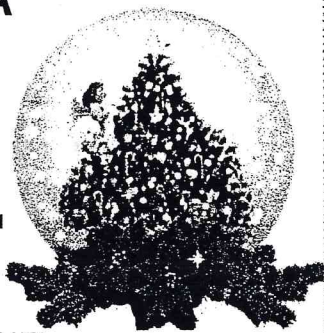

KONKURSI un JOKI

Pāris lietas, ko iemācās dzīvojot pie Santa Klaus. Praktisko padomu kakts kopā ar Dr. hab. sadz. Huanu Kojanu

Ziemassvētku laiks arī ViA

Ziemassvētku gaidīšanas laiks ir sācies. 13. decembris bija TĀ diena, kad ViA notika Ziemassvētku balle. Par spīti tam, ka ne vienam vien studentam bija saglabājusies vecāku ieaudzinātā sajūta, ka pirmie Ziemassvētki ir 24. decembrī, ka daži sevi iedomājās esam neapmierināti ar eksāmenu un balles fizisko tuvību laikā, ka vēl kādam nepatika vienkārši izvēlētais datums, norises vieta vai vēl kaut kādi sīkumi, pasākuma organizētāji - rūķi - atļāvās teikt pēdējo vārdu un nekādi iebildumi netika pieņemti attiecībā uz balles fizisko raksturlielumu mainīšanu.

* Visu rakstu lasi 7 lpp.

Aktuāla intervija Jauna rubrika!

Kādi Ziemassvētki ir Tev, lasītāj, nezinu, bet "Viadukts" piedāvā tev ielūkoties kāda cita svētkos, patiesībā - "svētku taisītāja" dzīvē, idejās un darbībā. Inga Karule ir tā, kas šogad darījusi visu iespējamo un neiespējamo, lai noorganizētu Augstskolas Ziemassvētku balli.

Visu rakstu lasi 10 lpp.

Ceļojums uz Vidzemi.

Vidusskolas laikā mēs bijām tāds aktīvs un alternatīvs draugu bariņš, kas mēdza kopā braukt uz kuldīgu atpūsties (tā ir labākā vieta Kurzemē, kur ir normāla tauta, kur pieņem jaunas grupas, kur notiek visādi pasākumi), kopā svinēt Jāņus un savādāk aktīvi darboties. Kad Kurzeme bija jau vairāk vai mazāk izbraukāta (es un mani draugi esam no Talsiem), nolēmām vienu vasaru paceļot pa Vidzemi.

Visu rakstu lasi 4 lpp.

Hobijos – mūzika.

Kušš... Kušš, mēs esam 4 un mēs neguļam. Kušš... mēs darbojamies un draugi mūs zina. Kušš- šī vārda dēļ mēs arī mēģinām... Kušš, mēs esam šeit, te pat... un mēs jūs redzam..... KUSSHSHSHSH!!!

Sastāvs:

Vokāls/Maira Upīte
Ģitāra/Atis Gaiduks
Basģitāra/Kristaps Dubļāns
Sitamie instrumenti/Zigmārs Doršs

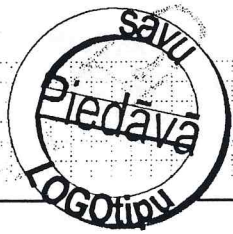

Visu rakstu lasi 6 lpp.

Redakcijas nepopietnās vizītkartes

Vizītkaršu attēli varbūt ir nedaudz nepopietni bet cilvēki tiešām īsti un cenšas uzņemt pieņemamā avīzes labā pildīt uz godu.

Skaties 2 lpp.

ViAdukts

Vidzemes Augstskolas
studentu avīze

decembris 2000

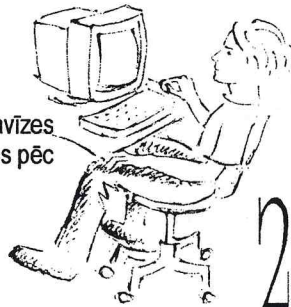
Redaktora sleja šoreiz tāda garāka

1

Ieva Valaine POL III - redaktore, mūsu boss, kas savāc visus rakstītājus kopā, izvērtē tēmas, uzklausa mūsu idejas un iebildumus. Cilvēks, kas cenšas, lai avīze iznāktu un to lasītu pēc iespējas vairāk studentu, lai tā būtu pieejama arī internetā, tādejādi ceļot mūsu prestižu. Turklāt arī pati šo to raksta.

Jurijs Kirillovs TUR III - mazais malacis- avīzes salicējs. Cīnās uz goda, lai avīze izskatītos pēc iespējas baudāmāka!

2

Ilze Stelpa TUR I - fotogrāfe, kas gan jau dienās parādīs savas lieliskās spējas šajā jomā! Tā kā darbojas foto pulciņā, tad pati spēj i' sabildēt ar vajadzīgajiem asumiem, i' attīstīt un uztaisīt bildes!

3

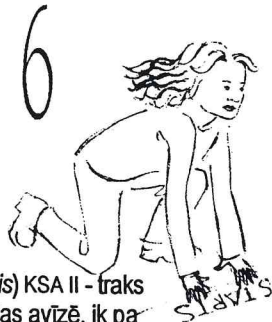
Viesturs Zeps POL II - smaidīgais valdes "vecis", kas atver valdes maciņu, lai avīze spētu iznākt un darboties

5

Aiga Sausiņa KSA II - intervijas ir viņas lauciņš, kurā viņa metas ar sparū un enerģiju. Palasot iepriekšējos avīzes numurus, kļūst skaidrs, ka viņa labi prot izvēlēties pareizos jautājumus, lai pēc iespējas labāk mums atklātu intervējamā cilvēka būtību.

4

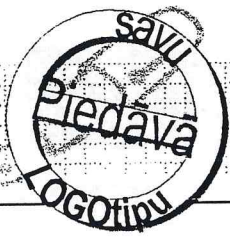
6

Līga Grāvīte (zināma arī kā *Līgucis*) **KSA II** - traks cilvēciņš, kas visam pa vidu darbojas avīzē, ik pa brīžam uzraksta kādu rakstu. Ja ir iespējams, palīdz pie salikšanas un kļūdu labošanas.

7

Vita Briže KSA II - cilvēciņš ar literāru un maigu dvēseli. Darbojas noskaņu lapā, kur piemeklē vai raksta kaut ko jauku dvēselei, lai lasītāji arī pelēkajā ikdienā spētu apstāties, padomāt, nevis visu laiku skriet un uztraukties.

Viadukts

Vidzemes Augstskolas
studentu avīze

decembris 2000

8

Jeļena Adamoviča KSA II un Arta Zakse TUR II - meklē un izdomā mums jokus, lai mūsu rūpju māktajās sejās ienestu smaidu un arī smiekļus. Viņas ir arī tās, kas padara mūs gudrākus dažādos jautājumos un ļauj mums pakavēt laiku ar krīstvārdu mīklām

9

10

Vita Nipāne TUR I - mākslinieciska fotogrāfe ar stilīgu piesitienu.

Guna Poiša TUR I - mūsu inspektors Caps, kas sameklē dažādas interesantas un vērtīgas lietas no citām avīzēm vai citiem avotiem un informē mūs par to.

11

12

Agnese Krivade KSA II - raksta par kaut ko dvēselisku, par ticību un mīlestību.

Alina Bimbauma KSA II - parāda mums mūsu pašu studentu hobijus - gan netradicionālus, gan arī gluži parastus.

13

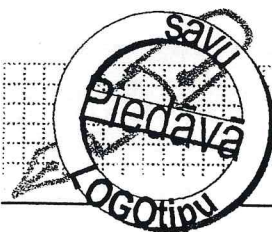

14

Jana Jaunciema KSA II - meklē un raksta par ceļojumiem. Gan jau viņa arī uz jums "uzkulsies", ja padzirdēs, ka kaut kur esat braukuši ceļojumā!

✍ — Alina un Jana

ViAdukts

Vidzemes Augstskolas
studentu avīze

decembris 2000

CEĻOJUMS

Kā mēs neizbraucām uz Vidzemes skaistākajām vietām

Vidusskolas laikā mēs bijām tāds aktīvs un alternatīvs draugu bariņš, kas mēdza kopā braukt uz Kuldīgu atpūsties (tā ir labākā vieta Kurzemē, kur ir normāla tauta, kur pieņem jaunas grupas, kur notiek visādi pasākumi), kopā svinēt Jāņus un savādāk aktīvi darboties. Kad Kurzeme bija jau vairāk vai mazāk izbraukāta (es un mani draugi esam no Talsiem), nolēmām vienu vasaru paceļot pa Vidzemi.

Jau divas nedēļas iepriekš sākām kalt plānus, skatījies ceļvežus, domāt maršrutus. Pirmspēdējās dienās gāja pavisam karsti- pārunājām katru sīkumu, jo brauciens bija ielānots uz nedēļu. Arī izmeklētās apskates vietas bija pa dienām sadalītas. Plānos ietilpa visas skaistās vietas ceļa posmā Saulkrasti- Salacgrīva: Kūmrags, bāka, Vidzemes akmeņainā piekraste ar smilšu klinčiem un akmeņu krāvumu, Svētupes krastu labumi, profi, Lībiešu Upuralas. Braucām četratā- es ar the Edge (Edijs) un Bucīšs (Elīna) ar Raiču (kas jociģi- Raivis nevis Raitis). Iepriekšējā vakarā vēl līdz vēlai naktij sazvanījāmies- tad problēmas ar cirvi, tad ar spirta tabletiem un tādā garā. Pēc plāna mums ar Ediju bija paredzēts sākt stopot 6:00 no rīta, bet Raičam ar Elīnu - pēc pusstundas. Ap 10:00 bija sarunāts satikties Rīgā, lai ar vilcienu izbrauktu līdz Saulkrastu šosejai.

No Talsiem mūs paņēma normāli, tikai gadījās pirmais kāzuss - man saplīsa soma. Rīgā nācās iebraukt pie māsas, lai samainītu to, tā ka nedaudz aizkavējāmies. Tad jau arī bijām Saulkrastos. Mūs ar Ediju ņēma labāk, iespējams,

viņa garo matu dēļ- vadītājiem ir iesīkstējies stereotips- ja Tev ir gari mati, tad jau esi meitene. Tādējādi daudziem nācās vilties, kad smalkās meitenes balsi vietā aizmugurējā sēdeklī ierunājās konkrēts basiņš.

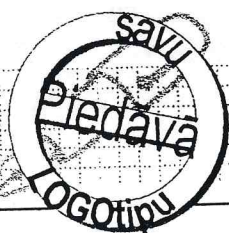
Ar otro pāri mums bija sarunāts satikties uz tiltiem (visa ceļa posmā sanāca kādi 3 tilti, svarīgākais- Salacgrīvā). Pirmajā dienā pēc plāna bija paredzēts, ka mēs pa taisno stopojam līdz Salacgrīvai, kur ejam 5-10 km uz alām.

Viens no nejaukākajiem stopošanas posmiem uz šīs, visīsākās distancē starp Rīgu un Tallīnu, šosejas ir pagrieziens uz Limbažiem. Izdejojām visas dejas- specveltījums *smago* vadītājiem ☺, nospēlējām visas stopotāju spēles (piem., par katru aizbraukšu garām mašīnu ir jāliek kaudzītē akmeņi, *smagajiem*- lielāks, vieglajiem auto- mazāks), drīz dažu metru rādiusā vairs nebija neviena akmens. Savas 3h mūs neviens neņēma... Tad beidzot kaut kā izdevās. Mūs atkal paņēma ātrāk. Tikām līdz Svētiemam, kur sanāca atkal kāzuss.

Svētciems pats par sevi atrodas blakus šosejai- kādas dažas mājas un krietni tālāk- veikals. Situācija bija tāda, ka Elīna un Raičš bija baigi tālu, bet viņi mūs redzēja, tāpēc skaji sauca "Alni!"- *tobīš* mani. Tieši turpat blakus bija mājiņas, kur sētā spēlējās bērni (kas mūs neredzēja). Viņiem tas likās gana uzjautriņoši, ka 2 jociģie iet gandrīz pa meža vidu un meklē alni, tāpēc tie agresīvi sāka parodēt viņus un piesaukt briedi...☺ To mēs uzzinājām tikai satikšanās galapunktā, jo patiešām viņus neredzējām.

Otra *rēcīga* situācija. Svētiemā bija *krutie* puīši uz močiem (jeb aizvēsturiskiem braucamrīkiem). Kamēr ar Edžu stopējām, tie visu laiku braukāja mums apkārt, juzdamies ļoti pašapmierināti, ka var sevi izrādīt no visām pusēm 2 beibēm (viņi tā domāja tik ilgi, kamēr vienā brīdī piebrauca dažu soļu attālumā...).

Kad satikāmies Salacgrīvā, nācās savus 6 km iet kājām līdz Lībiešu upuralām, kas atradās blakus Svētūpei. Tur bija domāta mūsu nakšņošanas vieta. Gandrīz blakus tām atrodas maziņš moteliņš, kur parasti brauc atpūsties somi, zviedri un igauņi. Pie

ViAdukts

Vidzemes Augstskolas
studentu avīze

decembris 2000

moteliša viss ir sakopts, maziņš dīķītis, kur var pabraukāt ar laiviņām- par visu padomāts! Nekur nav nekādas reklāmas un ceļš līdz turieni- tikai grants. Tā kā viņiem bija viesi, tad mums nācās teltis celt tālāk no acīm, tieši pie upes, pie sarkano smilšu stāvkrašiem (šķaisti!).

Sadomājām peldēt, bet atbaidīja mazie, melnie kurkuļi, kas bija ieņēmuši visu piekrasti... Alas bija labās, varēja pat dažus metrus dziļumā ieiet. Patika arī uzraksti uz alām- *мы тут были, Юра любит Галю, позвони мне*, - tas nekas, ka šāda alu bojāšana ir sodāma.

Visas dienas gaitā mums bija problēmas ar komunikāciju (mjā, ceļot kopā plecu pie pleca, mēģinot izjust un pielāgoties viens otram, plānojot, kur satīkties, no sirds priecāties, kad prognozes piepildās, likt pleciem just smago somu un ne tik smago pieskārienu, bet galvenais- veikt ar tām diezgan lielus attālumus, nav gluži kā aizbraukt uz Kuldīgu no Talsiem (54km), ar nostopēto mašīnu ceļā pavadot pusstundu), un uz vakaru tās saasinājās. It kā jau sikumi, bet nozīmīgi. Dažiem jau "panesās" runas braukt no rīta mājās... Pat Edijam- mūsu vienīgajam ģeogrāfam.

No rīta pamodos pirmā (kā parasti šādos braucienos), bija 5:00 rītā un putni ne pa jokam laida vaļā treļļus. Izlīdu no telts un gāju apskatē- tā bija vēl cilvēka neskarta vieta, dziļi lauki, agrs rīts, saule zeltojās rīta rasā un upītes miglā, un pa upi smagi darbojās bebrī... Nolēmu pamodināt mūsējos, lai uztaisītu kādas labas bildes. Aizdrāzos līdz teltij: "Veči, ceļamies, ejam skatīties bebrus!" Raičš, kā jau parasti, nolamājās, ka viņu tik agri uzmodināja, bet pārējie gan- sarosījās un ar budža acīm sekoja man... Nu, jā- bebrī bija prom un neko vairs neredzējām. Vienīgi- skaistus putnus ar zilām krūtīm (tā kā neesmu ornitologs, tad nosaukumu nepateikšu), kas lidinājās virs ūdeņiem. Nopietnam fotogrāfam būtu labie kadri!

Tā kā saspridzinājums mūsu visu attiecībās neizsīka, bet vēl palielinājās, tad, ejot uz Salacgrīvas pusi, mums sanāca sadalīties- Raičš ar Edžu gāja tālu pa priekšu, mēs ar Elīnu vilkāmies aizmugurē, jo vēl bija jānes telts, bija arī baigā dusma. Un, kad no meža puses brauca mašīna, mēs tik cēlām roku- un paņēma līdz pašai Rīgai! Var tak gadīties, vai ne ©?! Tā mēs

jau bijām ap 10:00 rītā Rīgā. Vadītājs bija tā mazā moteliša saimnieka dēls. Tā kā viņš taisījās pirkt auto, mēs uzzinājām konkrētu info par BMW priekšrocībām- kāda zirgspēja un kas tik vēl ne...

Braucot uz Talsiem, gadījās mūsu pēdējais kāzuss- pie Kandavas pagrieziena mūs paņēma neviens cits kā Raiča tēvs... ☺

- Ooo, sveiki!
- Kur tad puīši???
- A, viņi vēlāk brauks...

Tas nekas, ka mājās bija paredzēts braukt tikai pēc nedēļas, nevis nākamajā dienā... Nezinu, ko viņa tētis padomāja, bet mājās tikām normāli.

Pēc sava mēneša uzzinājām, kā gāja (vai pareizāk sakot- negāja) mūsu puīšiem. Negatīvs aspekts bija tas, ka viņi domāja, ka mēs tikai aizbrauksim līdz Salacgrīvas tiltam un tur viņus gaidīsim, lai turpinātu ceļojumu (?!). Kad viņi mūs nesagaidīja, sāka stopot, bet neveiksmīgi- 2 puīši kā nekā. Mājās tika vēl vakarā. Un vēl - pa ceļam, pie Rīgas Raičam autobuss sabrauca somu ar katliņu (!) Katliņš vairs nebija lietojams... Situācija bija tāda, ka, izbraucot ar lidostas autobusu līdz elegantajai pieturai "Pleskodāles iela" (no pieturas 200 metru izdevīgas stopēšanas vietas distancē ir 3 braukšanas joslas plus viena, autobusa pieturas un automašīnu, kas griežas no Rīgas uz Jūrmalas šoseju, ieskrējiena josla, uz kuras, ja vēlies tikt Kurzemes virzienā un nevēlies iet kilometru līdz nākamajai daudz maz stopēšanai piemērotai vietai, nākās stāvēt) Raičš, noguruma vadīts, somu nolika uz ceturtās, autobusa ieskrējiena, bonusa joslas... un autobusu nevajadzēja ilgi gaidīt- ī labi, ka pats paspēja pamukt malā...

Morāle:

1. Izvēlieties kārtīgi ceļabiedrus gariem pārgājieniem!
2. Plāns un maršruts ir tikai tāpēc, lai zinātu, kā vajadzēja būt!
3. Kas ir labāks par ceļabiedru (male)?- Ceļabiedrs ar gariem matiem!
4. Neatstājiet somas ar katliņiem uz braucamās daļas!
5. Vislabākais stopotājs - ģeogrāfs!

— Alīna

HOBIJS

Mūzika un "KUŠŠ"

Kušš ir vokāli-instrumentāls ansamblītis, kuru mēs, Via studenti, uzskatām par savējiem. Jo Maira un Atis ir tepat- mūsu vidū (un arī Zigis pirms kāda laika bija mūsējais). Tādēļ no mūsu puses viņiem vienmēr ir bijis morāls atbalsts pasākumos, kuros viņi koncertē. Ja šovasar esat bijuši uz Sinepēm, Tabūnu vai Valmieras rokfestivālu, tad gan jau sastapāties ar "Kušš" vārdu.

Autobiogrāfija

Grupas pirmsākumi meklējami 1997.g. janvārī, Valkā, kad puīši nolēma vienkārši sanākt kopā, lai pamuzicētu. Pabeigtas muzikālās izglītības nebija nevienam- viss notika pašmācības ceļā. Tā kā Maira piediedrojās tikai pirms gada, tad solists līdz tam laikam bija Kristaps (kuru grupas vidū dēvē par skolotāju, jo viņam ir lielāka pieredze mūzikas lietās un viņš ir arī spēlējis vienā citā grupiņā pirms tam). Visi 4 cīņu biedri bija no Valkas, un mēģinājumi notika Valkas Pioniere pīlī, 2 reizes nedēļā. Kad Kristaps sāka strādāt Rīgā un piediedrojās Maira, tad mēģinājumus pārcēla uz Rīgu, kur bija arī labāki apstākļi. Pašreiz viņi sanākt kopā apmēram 2 reizes mēnesī.

Sākumā grupas nosaukums bija SMF (Sprādziens Makaronu Fabrikā), kas radās pavisam nejauši- pēc kāda brauciena Atis novilka cepuri... un atklājās pavisam reāls piemērs, kas mudināja uz grupas nosaukumu.

Arī muzicēšanas stils šajā laikā ir mainījies. Skanējumu daļēji varētu salīdzināt ar Skunk Anensie. Latvijā pašlaik nav arī nevienas grupas, kas muzicētu līdzīgi viņiem. Varbūt tieši tādēļ cilvēki nav vienaldzīgi pret šo mūziku- ir vai nu pozitīva vai negatīva un noraidoša reakcija.

Kad Atis un Zigis pagājušajā gadā iestājās ViA, viņi atklāja Mairu, kas visur un jebkurā laikā dziedāja. Pēc pasākuma "Students 2000" viņi safanojās par Mairu tik lielā mērā, ka nolēma viņu pieaicināt līdzdarboties grupā, par ko Maira bija ļoti priecīga.

Jau pēc pirmajiem 2 mēģinājumiem Valmieras Ģimnāzijā notika koncerts, kas dažādu apstākļu dēļ bija neveiksmīgs, bet - kuram negadās?!

Viens no iepriecinošākajiem notikumiem bija tas, ka grupa uzvarēja Multikluba konkursā, balvā iegūstot iespēju muzicēt Valmieras rokfestivālā.

Arī šī vasara viņiem bija īpaši piepildīta ar muzikāliem pasākumiem. Te varētu pielietot izteicienu: "Lai kur TU ietu, visur priekšā Kušš! :)

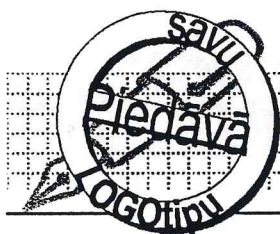
Maira! (sk. Attēlu)

Līdz 10. klasei nezināju, ka varu dziedāt. Kaut kad ap to laiku sāku mācīties spēlēt ģitāru pie kāda čoma Siguldā. Tomēr tajās stundās viņš man vairāk mācīja dziedāt, nevis spēlēt. To viņš darīja ar psiholoģisku pieeju - ja man nepadevās izdziedāt kādu vārdu,

tika izanalizēts, kura tieši zilbe man nesanāk un ko tā nozīmē tieši man. Pēc šādām pārņemām es varēju nākamajā reizē bez grūtībām to izdziedāt. Pusgada laikā viņš man atvēra "rīkli", ģitāras spēle tika pamesta, un galvenā uzmanība tika vērsta uz dziedāšanu. Savā ziņā viņš bija jocīgs un pēc gadījuma, kad viņš mani gribēja nohipnotizēt, lai uzzinātu, kāpēc man ir neregulāra mute, es vairs pie viņa negāju un izvairījos no viņa. Toties es sāku iet korī, dziedāt galvenās solo daļas. Pēc vidusskolas gribēju tikt uz aktieriem, kur tiku gandrīz līdz finālam, bet sava garuma dēļ netiku tālāk. Pavisam nejauši mani ievēroja Anete Garanča, kas uzaicināja pie sevis. Tā es sāku braukāt pie viņas uz privātsundām. Nomācījies 4 gadus arī mūzikas skolā, bet tā kā man nepatika klavierstundas, tad es to nepabeidzu.

Esmu sajūsmā par saviem grupas puīšiem, jo viņi tiešām ir forši! Spēlējot kopā ar viņiem, es sākumā klausos, ko viņi spēlē un tikai pēc tam pievienojos. Melodija nav dominējoša. (turpinājums nākošajā lapaspusē)

VIAdukts

Vidzemes Augstskolas
studentu avīze

decembris 2000

Dziesmu teksti ir par krenķiem un neveiksmēm, jo tie rodas parasti tad, kad neiet, tajos nav nekā pozitīva. No latviešu mūziķiem man visvairāk patīk Amis Mednis, Mielavs, Ulmanis. No ārzemju man *topā* pašlaik ir Him. Protams, arī vecie klasiķi (piem., Rolling Stones).

Bet skatoties, piemēram, VIVA2 vai MTV- visas jaunās grupiņas man liekās vienkārši kāda *imidžmeikera* darbs, tā vairs nav māksla.

Atis/

Ģitāras spēli apguvu pašmācības ceļā. To muzicēšanas sākumposmu grūti nosaukt par grupas mēģinājumiem. Šajā laika posmā mums radās kādas 40 dziesmas, tādēļ tagad ap Jauno Gadu ir doma ierakstīt albūmu. Pirms tam dažas mūsu dziesmas bija ievietotas nekomerciālā mūzikas izlasē "Odekolons", kas tiek ierakstīts katru gadu Dambja un Torņa neatkarīgajā studijā.

Spēlējām saviem draugiem un atbalstītājiem. Tas ir kaifs spēlēt uz skatuves un redzēt, ka tiem cilvēkiem, kas ir tur lejā, tas patīk. Viena no mīļākajām

koncertēšanas vietām man ir lielā Valmieras rokfestivāla skatuve.

Vienreiz arī mūsu dziesma skanēja SWH Rītdienas zvaigznē, bet tā tika "nolūkta". Mūsu mūzika nav orientēta uz masām. Es tomēr gribētu, lai mūsu vārds būtu Latvijā pazīstams. Lai to sasniegtu, ir pamatīgi ar sevi jāstrādā, jāmaina stils, jāmeklē kontakti. Grupā ir vajadzīgs piektais, kas klausītos, redzētu kļūdas un uzlabotu mūsu skanējumu, arī 5x vairāk jāmēģina.

Jaunos Latvija mūziķus es vērtēju pozitīvi- ir daudz ļoti spēcīgu grupu, ar dažām mums ir draudzīgas attiecības. Mīļākie latviešu mūziķi man ir HMP, Pienvedēja Piedzīvojumi, Crona, Sky Forger. No ārzemju- pajukušie Smashing Pumpkins, Deftones, Blur, the Doors. Patīk Bjorka, Portishead solistes un Cranberries balsis.

Jaunieši domā muzicēt arī turpmāk, līdz kamēr puiši atradīs sievas un Maira vīru... Tā kā mēs viņus gan jau vēl kādu laiciņu redzēsim kopā. Un ja jums sanāk kāds brīnījš, tad izčekoļiet:

www.geocities.com/kushrockband/home

— Alīna

NOTIKUMS

Ziemassvētku svinības "Savariņos"

Jāatzīst, ka rūķi gan atvainojās par 'sagādātajām neērtībām' tiem nabaga ķekatu bērniem, kam šķita, ka nebūs spējīgi izjust svētku noskaņu 13.decembrī daudz, dažādu, loģisku un nepamatotu iemeslu dēļ, bet nevar tak' prasīt no rūķiem, lai viņi ne tikai regulāri apmeklētu Valmieras mēru, pa dubjainu mežu meklētu skaistāko eglīti, bet vēl arī sagādātu sniegu, kupenas un pašu Dievu par Ziemassvētku vecīti, lai tikai prasīgajiem VIA ķekatu bērniem būtu labi.

Kāds noklīdis ķekatnieks nākošajā dienā pēc pasākuma labprāt dalījās ar mani savās pārdomās:

Diemžēl vakarā it nepavisam nebija Ziemassvētku svinēšanas noskaņojuma - ārā līst lietus, radio retranslē moderos ritmos pārveidotas līdz neatpazīšanai it kā Ziemassvētku dziesmas, un man vēl jāpaspēj uzrakstīt referāts par Āfriku (nez vai mēs,

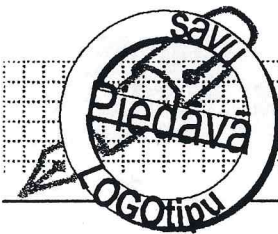
latvieši, arī drīz nezināsim kas ir SNIEGS šī vārda dabiskajā nozīmē?)

[.....]

Skriešus ieskriedams pasākuma norises- kultūras nama "Savariņos" zālē, ar sajūsmu konstatēju, ka pat vēl pusotru stundu pēc izsludinātā sākuma *izrāde* nav sākusies. Tikko biju atradis sava kursa galdiņu, uz kura jau stāvēja dažnedažādi gardumi, pievienoju tiem arī veikalā pirktās piparkūkas (ak, ārpriests, kā es ilgojos pēc vecāsmātes ceptajiem raušiem) un steigšus atradu brīvu krēslu, jo šovs bija sācies.

Atraktīvi tērpušies vakara vadītāji pasludināja, ka Ziemassvētki ir sākušies. Tika atvērta Ziemassvētku pasta kaste un dalīti apsveikumi - katrs kurss saņēma pa paciņai (dažs kurss saņēma veselu kastī), kurās iekšā bija studentiem

VIAdukts

Vidzemes Augstskolas
studentu avīze

decembris 2000

individuāli adresēti laba vēlējumi. Vispārēju pateicību izraisīja Tērbatas ielas 'kopētājtantiņas' un Cēsu ielas dežurantes sveicieni Ziemassvētkos visiem studentiem (tiesa, pasakoties Dainai par sveicieniem, viņa par tiem neko nezināja – būs kāds cits pacenties viņas vārdā!).

Mazākā daļa studentu bija sagatavojuši priekšnesumus, kuru galvenā tēma bija Ziemeļbriedis - te tas iznira no sniega kā princis, te tam bija galīgi vienalga un viņš di...a citiem uz galvas. Trešā gada tūristi pēc sava priekšnesuma pasniedza sava ziemeļbrieža ragus viņu virsvadonim Ilgvaram Ābolam. Te man laikam jāatzīstas kādā grēkā - šī pasākuma laikā man nācās izjust pat skaudību un dzīju vēlmi būt Tūrisma nodaļas studentam - asaras riešas acīs redzot viņu savstarpējo vienotību un atbalstu, un dzījo Cieņu un Mīlestību pret nodaļas vadītāju Ilgvaru. Lai viņi turas kopā tā arī turpmāk - mūžīgi mūžos.

Priekšnesumu kulminācija bija pasniedzēju sagatavotais priekšnesums, kurā izrādījās, ka viņi zina gan to, ka mēs, studenti, reizēm negatavojamies uz lekcijām, ka studenti streipujo pa kojām pēc alus lietošanas, ka saimnieks mēdz cilpot pa kojām un pat to ka egļte augusi nevis mežā, bet gan kojās. Vispārēja, neviltoja un nedalīta atzinība pasniedzēju sekstetam!!!! (sešu cilvēku kopdziedāšanai).

Administrācija prezentēja elektronisko jeb tā saukto e-veciņi, kurš bija ieradies kopā ar e-rūķīšiem, lai izdalītu dāvanas Gada Salavēcim un viņa Sniegbaltītei, Gada Žibčīkam, Gada Aktīvākajai miesai un vēl daudziem citiem, kuru skaitā bija arī ekskluzīvākās balvas - 5Ls ar paša personīgo foto zem latvju pieclatu ozola - īpašnieks BV nodaļas pasniedzējs Aigars Plotkāns (sk. Attēlu apakšā).

LB jaunās naudas zīmes. Ziemassvētku emiņi
(pagaidām apgrozībā tikai VIA teritorijā :)

Ikviens, kurš kaut reizi kāpa uz skatuves, saņēma milzīgu kastīti, ai, nē, no milzīgas kastes vienu "Laimas" Ziemassvētku konfekti.

Pēc priekšnesumiem publiku izklaidēja trīs *bandi* – "Never in use", "Tehniskais darbinieks" un "Kušš". "Never in use" bija likuši lietā veselus divus saksofonus, kas bija visnotaļ iespaidīgi. "Tehniskā darbinieka" Dačuks ar savu skaidri dzidro balsi piesaistīja deju placim vēl vairāk **baudāmās mūzikas** mīļus, kas vēlējās lēnā mūzikas rītmā baudīt viens otra klātbūtni. Savukārt "Kušš" raksturoja **skajums**, kas, vai nu atbaidīja, vai piesaistīja cilvēku pūļus. Beidza spēlēt pēdējā grupa un pārspīlētu skajumu nemīlošie ļautiņi sacerējās, ka varēs atkal dejot pie mūsu DJ Ineses mūzikas, taču pēc pāris dziesmām Inese uzmeta nevainīgu skatienu dejotājiem, kas bija pavērsuši sejas uz viņas pusi, un....pameta skatuvi. Pilnīgi bez brīdināšanas pasākums bija beidzies, tā dīvaini... Tiem, kas tūlīt devās garderobes virzienā, šķīta, ka pasākums ir nepiedodami agri beidzies, taču bija arī tādi, kam vajadzēja atjaunot "Savariņu" zāli iepriekšējā izskatā un tas prasīja vēl *nedaudz* laika.

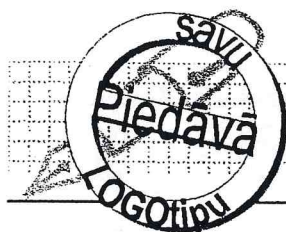
Balle beidzās, visi studenti satupās taksometros uz steigšus aizdevās mājup. Dažiem svinēšana turpinājās vēl arī kojās, bet tā jau vairs nav publiski apspriežama lieta. Atskanās no pasākuma varēja just vēl pāris dienas- aktīvākie svinētāji bija aizmirsuši vai veselu iedzīvi "Savariņu" zāles garderobē, zem galdiem, uz tiem un kur nu kurš. Nākošajā dienā ikviens izsalkušais (vai daudz bija tādu, kas nākošajā rītā alkatīgi vēlētos ēst?) varēja dabūt zirņus un pupas, kas vēl nebija nofiesāti vakarā.

Lai gan visiem nekad nevar izpatīkt, šķiet, ka šoreiz vilks gluži badā nepalika, un arī aita tika cauri tikai ar pāris skrambiņām. Cerams, ka nākošajā šāda veida pasākumā studenti būs aktīvāki savu radošo ideju paudēji priekšnesumu izskatā un ka pasniedzēji aktīvāk (skaitliski) atbalstīs studentu vēlmi priecāties kopā ar saviem gudrību dāvētājiem. Paldies rūķiem par izdevušos pasākumu!!!

— Līgucis

NOTIKUMS

Ziemassvētku svinības "Savariņos" - ATSAUKSMES

- # Kā tev patīk šis pasākums?
- # Vai Ziemassvētku pasts tevi iepriecināja?

Jeļena, KSA II

1. Man patīk, es esmu iejutusies, bet drusciņ tā šie galdiņi norobežo no pārējiem cilvēkiem. Parasti ir pierasts tustēt ar pārējiem – tagad ir tā, ka katrs sēž pie sava galdiņa un ēd kaut kādas kūciņas. Bet vispār pats pasākums man ļoti patīk, esmu iejutusies, es dejoju un viss ir baigi labi.
2. Jā, es arī saņēmu vēstulītes, paldies, paldies visiem sūtītājiem. Visiem, visiem priecīgus Ziemassvētkus, Laimīgu Jauno Gadu!

Ilze TUR I

1. Man jau ļoti iet pie sirds. Visvairāk man pie sirds gāja pasniedzēju priekšnesums. Dižs ziemēbriedis Ābols un viņa vadītā komanda. Atmosfēra ir laba, bet Multiklubā man šķiet būtu bijis labāk.
2. Jā, man atnāca divas vēstulītes.

Solvīta TUR IV

1. Ļoti labi! Man patīk, ka visi ir svinīgos tērpos un pie galdiņiem.
2. Pati es vēstulītes nesaņēmu, bet man patīk, ka vispār ir tāds pasts.

LAURA, NE NO AUGSTSKOLAS

1. Interesanti, vienīgi rīdziniekiem daži joki priekšnesumos nav izprotami. Priecē, piemēram, ka 4.kurss, kas tikko uzstājās, vēl 4.kursā spēj būt tik atbrīvoti un nav tādas uztveres: ja cilvēkam ir pāri 20, tad jābūt baigi nopietnam. Cilvēki ir atnākuši atpūsties un tas ir baigi forši.

ANSIS ZUNDE, FILOZOFIJAS PASNIEDZĒJS

1. Esmu apdullis. Sen neesmu bijis tādā ballē, bet man patīk. Patīk tas, ka ir studenti, pasniedzēji un administrācija kopā. Arī padancot es vēl varu.
2. Meitenes man neraksta...

KRISTAPS NO GRUPAS "KUŠŠ"

1. Ir tā, ka esmu nedaudz apslimis, bet Maira mani uzaicināja spēlēt, tā kā – esmu te. Pasākumam nav ne vainas, bet būtu pavisam labi, ja es nebūtu slims.

LIENE, TUR II

1. Pagaidām man ir tā kā drusku garlaicīgi, bet vispār jau neko – man patīk. Man patīk, ka bija tie priekšnesumi, vienīgi to bija maz, pārsteidzoši bija arī tas, ka 1.kurss šoreiz neko nebija sagatavojis. Man prieks, ka te ir administrācija un pasniedzēji, un es ceru, ka viņiem arī patīk. Gribas padejot vairāk.
2. Tas bija baigi jauki. Ir jau patīkami jebkurā gadījumā saņemt vēstulītes, bet, kad tev pasniedz tā draudzīgi, tad vispār ir baigi jauki. Jā, un tur vēl viss kaut kas mīļš sarakstīts iekšā.

ALĪNA, PASĀKUMA RĪKOTĀJA

1. Ja godīgi, es nespēju izjust atmosfēru, jo esmu norūpējusies. Un man nepatīk pasākums, jo man liekas, ka tas ir iznācis galīgi garām. Varbūt es redzu, ka cilvēkiem patīk, bet tas nespēj ietekmēt manu personīgo nostāju. Visvairāk man patīka "Kušš" koncerts. Bet es noteikti zinu, ka tas ir tāds pasākums, ko es atcerēšos.
2. Ja godīgi – jā. Paldies liels visiem, kas man kaut ko sūtīja. Es domāju, ka ideja par pastu ir ļoti jauka

-- Aiga

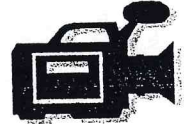

Viadukts

Vidzemes Augstskolas
studentu avīze

decembris 2000

INTERVIJA

Ziemassvētku svinības "Savariņos" – SKATS NO IEKŠPUSES

LAI IR SVĒTKU SAJŪTA ARĪ BEZ SNIEGA!

Kādi Ziemassvētki ir Tev, lasītāj, nezinu, bet "Viadukts" piedāvā tev ielūkoties kāda cita svētkos, patiesībā - "svētku taisītāja" dzīvē, idejās un darbībā. **Inga Karule** ir tā, kas šogad darījusi visu iespējamo un neiespējamo, lai noorganizētu Augstskolas Ziemassvētku balli. Balle ir rītdien, bet ko domā un dara Inga šodien?

 # Pastāsti, no kurienes tu esi un kāda ir tava ģimene!

Esmu no Tukuma rajona, no maza ciematiņa, kas saucas Slampe. Slampē es dzīvoju jau kopš 1993.gada. Pirms tam mēs ar vecākiem dzīvojām Liepājā, bet tad mēs pārvācāmies uz Slampi, jo tur bija manu vecvecāku mājas. Maniem vecākiem ir piemājas saimniecība - viņi audzē dažādus dārzeņus. Man ir divi brāļi un viena māsa, un man šķiet, ka tas ir jauki, ka ir tik liela ģimene - to reāli jūt.

 # No kurienes tu smelies idejas pasākumu rīkošanai?

Idejas parasti rodas brainstorm rezultātā - vairākiem cilvēkiem sanākot kopā un izsakot savas idejas. Patiesībā arī šī balle ir noorganizēta tāpēc, ka sanāca kopā vairāki cilvēki un deva savas idejas.

 # Kas tev patīk un kas - nepatīk?

Man nepatīk, ka nav sniegs, tas man tiešām ļoti nepatīk, es to nevaru vispār izturēt un vēl, kad līst lietus - to es galīgi neciešu. Man patīk, ka tuvojas Ziemassvētki, ka rīt beidzot ir pienākusi tā diena, kad es varēšu mierīgi uzelpot pēc tā visa.

 # Kādi ir tavi Ziemassvētki mājās?

Tie ir diezgan tradicionāli, ģimenes lokā, noteikti ar raušu cepšanu. Un ar dāvanām ir tā, ka no rīta tu pamosties un tev ir noliktas dāvanas.

 # Kāds atgadījums no tavas bērnības, kas tev iespaidies atmiņā?

Tas bija vēl tad, kad mēs dzīvojām Liepājā. Mani kaimiņu bērni visi bija augumā lielāki un vecāki par mani un visi viņi bija puīši, un tad man vajadzēja pierādīt, ka esmu līdzvērtīga, tāpēc man nācās uzkāpt kokā. Es, protams, uzkāpu, bet tik pat veikli es arī nokritu lejā un saplēsu savus svārkus. Kad mamma prasīja, kā tad tā, tad es teicu, ka sagriezu tos ar šķērēm. Jā, un vēl viens gadījums - man bija kādi 7-8

gadi, mamma ar tēti bija darbā. Mammai uz kāzām bija dāvināts rubīna gredzens, tad nu es to uzliku, un tad... nu, tad viņš noslika podā. Tas bija vienkārši nelaiimes gadījums. Pēc tam mans jaunākais brālis mani nodeva... sēdēju skapī un baidījos līst laukā, bet tik vien dabūju, kā rājienu.

 # Kāpēc tu nāci uz Vidzemes Augstskolu mācīties?

Es, jau mācoties vidusskolā, interesējos, kur var tālāk mācīties kaut ko saistītu ar ekonomiku, biznesu. Tad vienu gadu es aizgāju uz izstādi "Skola", un tur priekšā jau bija Ķīrpītis un vēl daži labie, un, kad es tur tā bikli piegāju, tad nu viņi man ar lielu entuziasmu stāstīja, kāda ir Vidzemes Augstskola un kādi tur jauki studenti un pasniedzēji. Un tad man radās iespaids, ka tā ir vieta, kur man jāmacās! Savu izvēli ne brīdi neesmu nožēlojusi. Man patīk, ka augstskola ir maza un tu esi personība.

 # Ko tu, kā rīkotāja, sagaidi no balles apmeklētājiem?

Man gandarījums būtu, ja viņi būtu apmierināti, ja viņiem patīktu un viņi novērtētu to lielo darbu, kas tur ieguldīts. Man būs gandarījums, ja viņiem būs gandarījums.

 # Vai šādu pasākumu organizēšana prasa daudz laika, enerģijas un nervu?

180, nē 199% JĀ!!! Un it īpaši, ja tas iekrīt laikā, kad ir citas laicīgās lietas, ko darīt - mācības, eksāmeni, kursa darbi...

 # Labākā Ziemassvētku dāvana, ko tu jebkad esi saņēmusi?

Visas dāvanas, ko esmu saņēmusi, man ir mīļas un īpašas.

 # Tu valdē atbildi par kultūras pasākumiem. Vai tas ir tavš aicinājums - kultūras pasākumu rīkošana?

Atceros jau pamatskolā un vidusskolā nebija tāds brīdis, kad es kaut ko nedarīju. Skolīņa bija maziņa, kaut ko vajadzēja darīt, un tad es rīkoju pasākumus. Man tas patīk. Ar Ziemassvētku balli bija tā - vienkārši gribēju pamēģināt, ko tas nozīmē - kaut ko pašam noorganizēt. (turpinājums nākošajā lapaspusē)

interview

Viadukts

Vidzemes Augstskolas
studentu avīze

decembris 2000

Kuriem cilvēkiem tu gribētu pateikt paldies par palīdzību sagatavošanās darbos?

Noteikti ļoti, ļoti liels paldies jāsaka Aīnai, kura ir ieguldījusi savu milzīgo enerģiju, laiku, entuziasmu un visu pārējo. Bez viņas es netīktu galā vienkārši. Liels paldies jāsaka visiem pārējiem - tūristu I kursa komandai - abiem Pēteriem, Aijai, Artūram Cukuram no politiķiem, un visiem, visiem, kas pielikuši savu roku pie kopīgā darba.

Kuri ir bijuši jūsu galvenie atbalstītāji?

Liels paldies Vidzemes Papīram, veikalam "Amarillis", kas mums bagātīgi piešķīra visus skaistos rotājumus, tad "Brenģu alus" - reklāmas nolūkos varu teikt: studenti, dzeriet Brenģu alu! Vēl liels paldies kinoteātrim "Gaisma" un tā vadītājam Harijam

Upeniekam, veikalam "Laima" un personīgi vadītājam Dainai, kas bija ļoti atsaucīga. Noteikti paldies veikalam "Vidus", kas gādāja par to, lai mums būtu pupas un zirņi - viņi pat paši tos vārīti! Paldies arī veikalam "Esse" par sīrupu! Protams, paldies arī Valmieras domei, kas atļāda mums maksu par telpām.

Tavs Ziemassvētku novēlējums Augstskolai un studentiem.

Pēdējā laikā no daudziem cilvēkiem esmu dzirdējusi, ka nav svētku sajūtas, un man pašai arī godīgi sakot tā ir. Tāpēc es gribētu novēlēt, lai, neskatoties uz to, ka ārā nav sniega, ka nav -8 grādi - ka nav tās ārējās svētku, lai ir tā iekšējā noskaņa, lai ir gaišums! ✍️ — Aiga

IESPĒJAS

↙ * A/s Hansabanka vēlas finansiāli atbalstīt augstskolas studentu akadēmisko pētījumu izstrādi. Tā piedāvā augstskolas studentiem izstrādāt pētījumus par reģiona ekonomiskās attīstības perspektīvām. Trīs labākajiem pētījumu autoriem banka izmaksās Ls 200 lielas stipendijas (pēc nodokļu nomaksas).

Darbus izvērtēs augstskolas mācībspēki (izveidosim komisiju) un izvēlēsies trīs labākos no tiem, kas tiks prezentēti pilsētas pašvaldībai.

* Internetā ir pieejams VIA Avīzes "Viadukts" iepriekšējais numurs!

adrese: www.va.lv/avize/200012va.pdf

Financial Aid Sources on the Web

FASTaid Free Scholarship Search - free online access to CEE's scholarship database and comprehensive guide to financial aid and scholarship acquisition.

From Dan Cassidy, author of "The Scholarship Book", a #1 best seller of Prentice Hall. The World's largest and oldest private sector scholarship database. 20 years of Scholarship Research, constantly updated.

www.fastaid.com/

FreSch! has a database of over 2,000 organizations and foundations that offer scholarships, representing approximately 169,000 awards. www.freschinfo.com/

The International Education financial Aid (IEFA) has a comprehensive listing of grants, scholarships, loan programs, and other information to assist students in their pursuit to study abroad. www.ief.org

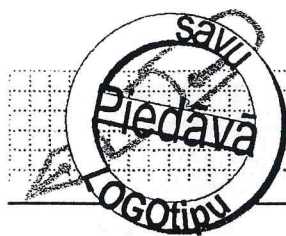
SRN Express is a free web version of the Scholarship Resource Network (SRN) database. The SRN database focuses on private-sector, non-need-based aid, and includes information about awards from more than 1,500 organizations. The database is updated annually. www.smexpress.com

Peterson's Award Search database presents 800,000 awards from about 2,000 sources in 69 academic subject areas, with the same complete descriptions found in Peterson's Scholarships, Grants and Prizes book. www.collegequest.com

The International Student is an information resource for students who are interested in studying in the United States. Includes application process, visas, and a list of **scholarships** and grants. **International Student**.

In addition these resources on the web, your local area Rotary Club and Lions Club may offer scholarships that will be applicable to your situation. To find your local chapter of these organizations, consult the phone directory or their web sites www.rotary.org and www.lions.org.

✍️ — Ieva

INTERESANTI

Par brīnumiem, progresīvajiem ekstrēmistiem un visvērtīgāko dāvanu...

Varbūt vēl kāds bez manis pamanīja pagājušonedēļ pie Tērbatas ielas ziņojumu dēļa pieliktās "aptaujū" lapas, no kurām viena mūs lūdza atbildēt uz jautājumu "Vai tu tici Ziemassvētku brīnumam?"

Kas gan ir šis

Ziemassvētku brīnums? Šis vārdu salikums liekas tik pazīstams, bet to nedefinēt droši vien arī Tev būs pagrūti. Vai Ziemassvētku brīnums varētu būt sniegš, kurš šogad kavējas un neļauj baudīt ziemas priekus? Vai Ziemassvētku brīnums varētu būt tā neizskaidrojamā sajūta, kas pat vislielākajiem zīmuļiem un progresīvajiem jauniešiem liek ap Ziemassvētku laiku izjust pacilājošu noskaņu- tādu, ka gribas kādam ko labu izdarīt, gribas līdz asarām.

Varbūt, ka tas viss tiešām ir Ziemassvētku brīnums. Varbūt ka tā ir dāvana- šī pūkainā samīļošanas sajūta ap Ziemassvētkiem, baltais sniega brīnums, gruzdošu skuju smarža un smaidi citu sejās- ikdienā tas pārāk bieži negadās...

Taču ir vēl kāds cits brīnums...

Vislielākais brīnums visā cilvēces vēsturē, bez kura patiesībā nebūtu nozīmes nevienam citam- tā ir Dieva piedzimšana cilvēka tēlā pirms diviem tūkstošiem gadu, kas patiesībā ir galvenais iemesls visai šai drūzmai ap Ziemassvētkiem, dāvanām, gaisā sataustāmajai mīlestībai un arī Ziemassvētku brīvlaikam- Dieva Dzimšanas diena...

Kā pēc Dievam vajadzēja piedzimt cilvēkā?

Atbilde ir viennozīmīga - lai vieglāk atvestu mājās mūs- savus nomaldījušos, dvēselē izmocītos un nosalušos, nomāktos un izmisušos, nepaklausīgos bēmus, kuri bija aizlieguši Dievam sevi saukt par viņa bērniem. Viņa bērni neilgi pēc radīšanas bija izvēlējušies citu ceļu. Viņi izvēlējās mirt, lai tikai kļūtu gudrāki un patstāvīgāki tā vietā, lai dzīvotu mūžīgā pilnīgā laimē un Dieva apgādībā.

Dievs sauca savus apmaldījušos bēmus ilgi, daži no tiem atpazina un stiepa viņam pretim rokas, taču savus netīrumus paši nespēja nomazgāt. Tā vietā viņi

upurēja dzīvniekus un sauca: "Dievs, ņem šo upuri, redzi, es Tev dodu šo jēru, šo balodi, lai viņš mirst manā vietā! Es negribu mirt!" Tomēr upuris neatsvēra pastrādāto grēku, tādēļ viņi palika, kur bijuši.

Un tad Dievs izdarīja kaut ko satriecošu - Viņš pats izšķīrās nokāpt pie cilvēkiem, lai iemācītu pareizo veidu, kā tikt atpakaļ pie Dieva. Viņš pats samaksāja par visas cilvēces esošajiem, bijušajiem, nākošajiem, maniem, taviem, jūsu, mūsu grēkiem, nomirdams mūsu vietā. Viņš deva mums vēl vienu iespēju. Vēl vienu cerību. Gaismu, siltumu, piedošanu un mīlestību. Vienīgais, kas mums jādara- jāpieņem šī dāvana, noīcot mūžīgajai dzīvībai, kas mums uzdāvināta pilnīgi par velti.

Un tādēļ...

...katru gadu Ziemassvētkos virs zemes valda miers un ekstrēmists Marčello grib sabūcot savu mammu, nevis kādam iesist- ja kāds mūs tik ļoti mīlējis, ka izvēlēties nomirt mūsu labā- kā gan mēs šajā vislielākās dāvināšanas gadadienā varam palikt ārpus Lielās Mīlestības?

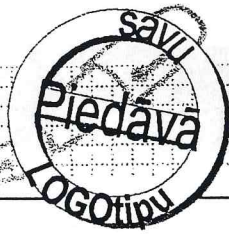
Nosvinēsim šo dienu pa īstam! Ja nevēlamies pateikties Dievam par vislielāko dāvanu, tā ir mūsu izvēle, bet tas mums neliedz pašiem kaut ko uzdāvināt- smaidu ienaidniekam vai siltās zeķes istabas biedram, braucienu uz Prāgu mīļotajam cilvēkam vai pašceptus pīrāgus bomzīm- kā pateicību par Ziemassvētku brīnumu.

Ja Tev liekas mulķības viss, ko šeit uzrakstīju...

Katrā gadījumā, paldies, ka izlasīji tik tālu, tas tiešām mani iepriecināja. Vai tiešām Tu netici Ziemassvētku brīnumam? Lūdzu, izlasi vēl nākošo rindkopu.

Kā var
pārliecināties
par patiesību?
Vai tu man ticēsi uz
vārda, ja teikšu, ka
beidzot ir uzsnidzis
sniegš?

Viadukts

Vidzemes Augstskolas
studentu avīze

decembris 2000

Tava pirmā reakcija būs skatiens logā- vai tiešām ārā uzsnidzis? Gluži normāli, ja tāda pati ir tava attieksme pret ticību Dievam un pestītāja piedzimšanai- pirms notici, pārbaudi. Tu neriskē ne ar ko, vienmēr ir ceļš atpakaļ.

Kā to izdarīt?

Mūsu augstskolā ir cilvēki, kuri ir novērtējuši Dieva vienreizējo dāvanu un sapratuši, ka šī mīlestība ir pats galvenais viņu dzīvē, un tā ir padarījusi viņus laimīgākus. Droši vien tu kādu no viņiem pazīsti- pavaicā, ieklausies, izvērtē, padomā. Tev nav ko zaudēt, bet iespējamais ieguvums, noticot Dieva mīlestībai, ir neatsverams- dzīvības vērts.

Tevis ir iespēja sagaidīt arī Jauno Gadu kopā ar vēl simts Latvijas studentiem, kuru dzīvē Dievam ir liela nozīme- tepat Valmierā, Luterāņu draudzes namā, no 29.12-1.01.

Tevis ir iespēja sagaidīt arī Jauno Gadu kopā ar vēl simts Latvijas studentiem, kuru dzīvē Dievam ir liela nozīme- tepat Valmierā, Luterāņu draudzes namā, no 29.12-1.01.

Ja vēlies, lai tavš Jaunais Gads būtu savādāks kā visi līdz šim pieredzētie, pievienojies mums. Dalības maksa ir tikai 4 Ls, iekļautas 3 ēdienreizes dienā, jauni draugi, daudz jautrības (tiesa gan- bez alkohola), jaunas zināšanas un varbūt jauna dzīve pēc tam. Jautājumi? Vari rakstīt man- Agnesei, ksa9915@saule.va.lv, vai aizpildīt pieteikuma anketu Latvijas Kristīgo studentu brālības mājas lapā www.welcome.to/lksb -zem linka "ziemas nometne".

Priecīgus Ziemassvētkus

— Agnese

NOSKAŅA

Satiec eņģeļi

Sniega pika bija nokritis Reālā, Tālu pārredzamā plašumā – balta, apvēlusies, stipra. Neviens nezina, no kurienes īsti. Laikam no skaidriem, bieziem mākoņiem, aizskardama aiz horizonta rietošo sauli. Pika bija piedzimis vietā, kur bija maz sniega un daudz cilvēku, kuriem patika runāt par Ziemassvētkiem un piparkūkām un apmeklēt izpārdošanas supermārkētos un pārcilāt izjukušā zefīra kastē stāvošas aplokšnes un markas, un vecas kartiņas. Tā atgādināja mazu pasauli – lodīti, kas vienmērīgi griežas, kurā visi DŽĪVO – elpo daudz, daudz gaisa, domā domas, kas nepaliek telpās, bet izlido pa logiem kā tikko piedzimuši kaiju bērni. Es paņēmu piku rokā, un man likās, ka tā ir piepildīta ar mīlestību. Tā smaržoja pēc cilvēku bezbēdīgi dziedātas dziesmas, kas kādreiz bijusi rakstīta Ziemassvētkiem. Labi. Tiešām.

Es ļoti gribēju, lai mazā, pilnā sniega lode kļūst lielāka un aug, un aizņem Reālo, Tālu pārredzamo plašumu. Es jutu, ka ir īstais brīdis atvērt laiku, kad var iebrīst sniegā un smieties, jo tam vienkārši ir pienācis laiks...

Pika jau otrreiz jāvāc nokrist zemē, tikai šoreiz tā nespraucās cauri skaidrajiem mākoņiem, bet lēni izslīdēja man no plaukstas. Kaut kas tomēr neļāva sniega lodei kļūt par Reālo, Tālu pārredzamo plašumu – varbūt bija par daudz spriests par piparkūku mīklu un atļaidēm veikalos, varbūt pietrūka sniega vai bija par maz eņģeļu, kas mierīgi gaidītu Ziemassvētkus. Bet ja nu sāktu tā laiski līdināties pa vienai pārslai, un tad vēl un vēl, un tad jau varētu iekrist sniegā un savicināt spārnus, kā to vienmēr ir darījuši eņģeļi, kad vien tiem ir labpaties nolaisties pie mums, lai parādītu cilvēkiem, cik vienkārši rodas brīnumi.

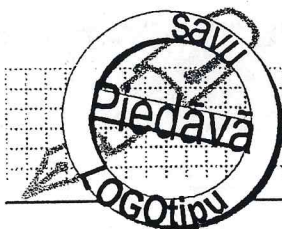
Vai tu esi dzirdējis, ka par eņģeļiem saka arī tā?

- ❖ Eņģeļa māksla slēpjas viņa sirdī.
- ❖ Eņģelis nebēg no dzīves, viņš lido tai pretī.
- ❖ Eņģeļi mājā mūsu sirds skaistākajā stūrītī.
- ❖ Eņģeļi prot lidot, jo viņu domas ir vieglas. Viņi palīdz arī mums izplest spārnus.
- ❖ Vecmāmiņas ir būtnes, kas mācās kļūt par eņģeļiem.
- ❖ Piedzimstot mazulim, eņģelis iededz jaunu zvaigzni.
- ❖ Eņģeļa dāvana ir cerība.
- ❖ Tu noteikti esi satīcis eņģeli, ja esi kādu no sirds mīļējis.
- ❖ Pasmaidi, un tu būsi palīdzējis eņģelim izdalīt viņam uzticēto mīlestības daudzumu.
- ❖ Eņģeļus var sadzirdēt nakts klusumā.
- ❖ Eņģeļi mūs aicina saglabāt mieru sirdīs, dzīvojot pasaulē, kas dažreiz šķiet pavisam traka.
- ❖ Eņģeļiem ir interesanti mūs vērot, jo mēs esam tik dažādi.
- ❖ Eņģeļi zina, ka ir neiespējama izprast dzīves mistēriju, tāpēc viņi cer, ka mēs to baudīsim tādu, kāda tā ir.
- ❖ Eņģeļa mīlestība ir bezgalīga.

Priecīgus Ziemassvētkus!

— Vita

ViAdukts

Vidzemes Augstskolas
studentu avīze

decembris 2000

JOKI

Teika par eņģeļiem kokos.

Ziemassvētku vecītis bija ļoti sadusmots. Bija jau Ziemassvētki, bet nekas nenotika, kā vajag. Vecais Ziemassvētku vecītis sadedzināja visus cepumus, mazās fejas žēlojās, ka viņām nemaksā par virsstundām, ko viņas pavadīja darinot dāvanīgas. Ziemeļbrieži visu pēcpusdienu bija dzēruši un tagad, nolūzuši kur pagadās, gulēja, kā rezultātā Ziemassvētku vecītis bija ārkārtīgu dusmīgs. "Es nespēju noticēt! Man jānogādā miljoniem dāvanu visā pasaulē pāris stundās, bet visi mani ziemeļbrieži ir pillā, fejas streiko un man pat nav Ziemassvētku eglītes! To mazo, stulbo eņģelīti es jau pirms pāris stundām aizsūtīju uz mežu, lai tas atrod man eglīti, bet viņa joprojām nav!!! Ko lai es daru?"

Tajā brīdī ienāk Mazais Eņģelītis, pa zemi velkot eglīti un saka: "Eu, resnais! Kur lai šogad spraužu šo koku?"
Kopš tā laika eņģeļu tradīcijai, sagādāt Ziemassvētku eglīti, pienāca gals...

Pāris lietas, ko iemācās dzīvojot pie Santa Klaus.

- Vienmēr atcerēties, kurš ir bijis labs un kurš - slikts.
- Neuzmest lūpu, nebozies.
- Saņemt ir tikpat liels prieks kā dot.
- Vienmēr jautāt mazliet vairāk nekā tiešām gribas.
- Spilgti sarkanā krāsa piestāv visiem.
- Nēsāt platu jostu, lai neviens nevarētu pamanīt, cik daudz naudiņas esat saņēmuši.
- Parādoties tikai vienreiz gadā, visiem šķitīs, ka esat ļoti svarīga persona.
- Kad trūkst, ko teikt, izsaukties: "OH, OH, OH."

Zvejnieku ielas sviesta ceļš – ražo un izgatavo jokus un pamācošus stāstus. Atsevišķa nozare ir sērņjveida pastāstu rūpniecība. Inženieru un citu darboņu skaitā ietilpst Mārtiņš (tas, kas Oksis), Gātis, Aldis, Jānis (Baltais), Valda un Ilze (Džī).

Šifrētā mīkla - Ziemassvētku laiks pasaulē

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | valda tradīcija, ka Ziemassvētku blūķis | 7 | 8 | 3 | 21 | 19 | 17 | . Taču viņiem tas ir rulete jeb kā mēs teiktu- rolbiskvīts. Pie Ziemassvētku dāvanām bērni visagrāk tiek Nīderlandē. Viņi tās saņem jau sākot ar 6.decembri, kad ceļojumu sāk svētais | 4 | 6 | 13 | 9 | 10 | 3 | 12 | 12 | .

Visvēlāk dāvanas saņem Spānijas bērni, kas 5. janvāra vakarā savas | 13 | 20 | 2 | 21 | 15 | 16 | 18 | 12 | piepilda ar | 12 | 3 | 10 | 22 | 6 | 18 | 22 | . Naktī ar salmiem mēlojas Triju Karaju | 13 | 3 | 22 | 6 | 18 | 23 | 15 | . Meksikāņu bērniem tiek spilgti izkrāsota krūze vai vēderaina figūra, ko sauc par | 21 | 15 | 4 | 3 | 16 | 20 | . To piepilda ar dāvanām un | 12 | 3 | 10 | 17 | 20 | 22 | 6 | 18 | 22 | un pakar pie griestiem. Bērniem tā ar garu | 4 | 25 | 7 | 20 | jānokrata zemē.

Zviedrijā bērnu apdāvināšanu Ziemassvētkos uzņemas | 2 | 25 | 26 | 15 | 27 | 6 | , kas dzīvo zem katras mājas, klēts un kūts. Meitenes šajā vakarā gērbjas kā Svētās | 10 | 25 | 5 | 6 | 7 | 3 | 12 | . Norvēģijā bērni līdz Ziemassvētkiem dienas skaita pašu gatavotos Adventes | 13 | 3 | 10 | 18 | 4 | 17 | 8 | 2 | 9 | 12 | . Pie bērniem nāk dāvanu vecītis | 4 | 6 | 12 | 12 | 18 | ar dāvanām.

Praktisko padomu kakti kopā ar Dr. hab. sadz. Huanu Kojanu

Tā nu ir sanācis, ka jau otrajā piegājienā Huanam Kojanam nedaudz jāatvirzās no praktiskiem padomiem. Kaut gan nē – ViA avīzes nosaukumu ieteikumi taču arī ir gana praktisks pasākums! Otrā sērija: **Kā nosaukt ViA avīzi?**

PaViAn Times; ViA Artmane LatViA; Bob & Big Muzzy & SiViA; KaViAs Biezums; ViAgra;

Škoda OctaViA; KaViAars; ViAdaikts; ViAnkāljijs; AvāViA; ViA Maria

ViAdroms

ViA Pribaļķika

ViAdukts

Šis ir Z-ielas Sviesta ceļa gara mazulis.
Jūsu Valde(mārš)

